

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

**Εὐχὴ πρὸς Κύριον,
διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν**

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθῆναι 2016

Εὐχὴ πρὸς Κύριον, διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν·

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμια.
ᾠχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μὴ τοὺς Σοὺς δούλους ἐάσης,
οἰκτίρομον Κύριε,
πυρὶ καταφλεχθῆναι
ζοφερῶ ἁμαρτίας,
ἐν πίστει αἰτουμένους Σὴν ἀρωγὴν
καὶ ταχεῖαν βοήθειαν
καὶ μὴ εἰς πῦρ παραδώης ἡμῶν δρυμοὺς
τῆς πατρίδος, Σῶτερ εὐσπλαγχνε.

Φρούρει τὰ δάση πατρίδος
ἡμῶν, Θεάνθρωπε,
ἐξ ἐμπρηστῶν ἀνόμων
καὶ πυρὸς ὀλεθρίου,
ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων καὶ Πλαστοργός,
ἀνυστάκτω Σου ὄμματι
ὁ ἐπιβλέπων τὰ ἄλση τὰ χλοερά,
προστατεύειν ἃ ὀφείλομεν.

Σβέσον πῦρ βρέμον, Παντάναξ,
Θεὲ καὶ Κύριε,
τὸ κατακαῖον, οἴμοι,
τῆς πατρίδος τὰ δάση
ἡμῶν τῆς Ὁρθοδόξου δρόσω τῆς Σῆς
πρὸς ἡμᾶς ἀγαπήσεως
καὶ ῥαντισμῶ εὐσπλαγχνίας Σου τῆς πολλῆς
καὶ ἀπείρου ἀγαθότητος.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.
Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους (Κεφ. γ΄ 9-17).
(Ζήτηε τῇ Ἐνάτῃ Κυριακῇ)

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ οἰκοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς οἰκοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δε τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιβ' 47-49).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει οὕτω ποιοῦντα. Ἀληθῶς λέγω ἡμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπη ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἧ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ γινώσκει καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. Ἐκεῖνος ὁ δοῦλος, ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας, παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη!

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸ κατακαῖον ὡς καλάμην πῦρ καὶ φρύγανα
 ἡμῶν πατρίδος δάση, Σῶτερ, τὰ δασύσκια
 καὶ χλωρίδα καὶ πανίδα σεπτῆ σου δρόσῳ
 εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγάπης σβέσον, Κύριε,
 ἐφ' ἡμᾶς ἐξαποστέλλων συμπαθείας σου
 ὄμβρον κράζοντα· Δόξα, Πάτερ, τῷ κράτει Σου.

Εἶτα τὴν Εὐχὴν.

Κύριε «ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκων» (Ἑβρ. ιβ΄ 29), ὁ συντηρῶν καὶ διακρατῶν τὰ σύμπαντα, ὁ καίων καὶ ἐξολοθρεύων πάντα ἀσεβῆ καὶ ἐν ἀνομία καὶ ἀσωτία διάγοντα, ὁ δροσίζων καὶ ἀγιάζων πάντας τοὺς ἀνθρώπους αὔραις τῆς Σῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἀντιλήψεως καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ πόας ὀλοδρόσους καὶ λειμῶνας πανευφροσύνους, τοὺς ὁμολογοῦντας τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομά Σου καὶ ἐξαιτουμένους τὴν παναγίαν Σου χάριν καὶ εὐνοίαν, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρῶν ὁ εὐσυμπάθητος καὶ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ δεχόμενος τὴν μετάνοιαν ἡμῶν ὡς τῶν Νινευϊτῶν καὶ ἐξαποστέλλων ἐφ’ ἡμᾶς οὐρανόθεν δαψιλῶς τὰς εὐεργεσίας Σου, ἐπάκουσον καὶ ἡμῶν νῦν θερμῶς δεομένων Σου καὶ κατάπεμψον ἐπὶ τὰς ἀυχμώσας καρδίας ἐκ τῶν παθῶν ἡμῶν ὑετὸν μετανοίας καὶ ἐπιγνώσεως· κατάσβεςον τὸ βρέμον πῦρ τὸ κατακαῖον τὰ δάση, τὰς οἰκίας, τὰς οἰκόσιτα κτήνη καὶ πᾶσαν τὴν χλωρίδα καὶ πανίδα τῆς πατρίδος ἡμῶν· πυρὶ τῆς Σῆς ἀγάπης κατάτηξον τὴν κακότητα καὶ ἐμπάθειαν ἡμῶν καὶ κτίσον ἐν ἡμῖν καρδίαν καθαρὰν, ἐπειγομένην φθᾶσαι εἰς ἀπάθειαν καὶ ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν· Ναί, Κύριε, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, δεξαι ἡμῶν τὴν μετάνοιαν ὡς τῶν Νινευϊτῶν καὶ σῶσον τὴν πατρίδα ἡμῶν ἐξ ὀλεθρίου πυρός, τοῦ ἀφανίζοντος πᾶν ἴχνος ζωῆς ἐκ τῆς χθονὸς αὐτῆς καὶ πᾶν ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὃ ἐποιήσαμεν κοπιῶντες καὶ μοχθοῦντες ταῖς ἰδίαις ἡμῶν χερσὶ· μὴ παραδειγματίσης ἡμᾶς εἰς τέλος, ἀλλὰ κατάπεμψον ἡμῖν ταχέως τὰ ὀμβροφόρα νέφη τῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας Σου, τοῦ κατασβέσαι τὸ πῦρ τὸ ἀναλίσκων καθάπερ φρύγανα καὶ καλάμην τὰ ἄλση καὶ τοὺς δρυμοὺς τῆς Ὁρθοδόξου πατρίδος ἡμῶν· ἐξακτίνωσον ἡμῶν τὴν ἀγάπην οὐ μόνον πρὸς Σε καὶ τοὺς πλησίον ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν περιβάλλοντα ἡμᾶς χῶρον, πρὸς τὴν κτίσιν, ἣν ἔδωκας ἡμῖν πρὸς κτήσιν καὶ συντήρησιν καὶ ἀπόλαυσιν ἅμφω τῆς ὠραιότητος αὐτῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς καρπῶν πρὸς διατροφήν καὶ διαιώνισιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἵνα ἐν ἀφάτῳ χαρμονῇ καὶ φωνῇ στεντορεῖα δοξάζωμεν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τροπᾶριον δεητικόν.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βρέμον πῦρ ἀναλίσκων καθάπερ φρύγανα
ἡμῶν πατρίδος τὰ δάση

Σῆ πανσθενεῖ δεξιᾶ
 σβέσον, Σῶτερ, πολυέλεε φιλόανθρωπε,
 θείας μητρὸς Σου προσευχαῖς,
 ὑπὸ Βάτου ἐν Σινᾶ
 ἀφλέκτως τῆς καιομένης
 προτυπουμένης, καὶ αὔραις
 ἁγιασμοῦ Σου πάντας δρόσισον.

Ἀπόλυσις.

Δόξα Σοι, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε, δόξα Σοι.
 Πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ παναμώμου Σου Μητρὸς, τῆς
 προτυπουμένης διὰ τῆς ἀκαταφλέκτου Βάτου, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
 προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
 μαρτύρων πυρὶ ὀλοκαυτωμένων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
 ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τῶν ἐν
 καμίνῳ πυρὸς φλεγόμενη βληθέντων Ἁγίων Τριῶν Παίδων,
 ἀνανίου, Ἄζαρίου καὶ Μισαὴλ καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ
 πάντων Σου τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Μεγαλυνάριον.

Πῦρ ὁ πέλων, Σῶτερ, Υἱὲ Θεοῦ,
 καὶ τοὺς ἀναξίους
 καταφλέγων, τὸ ζοφερόν
 πῦρ τὸ κατακαῖον
 ἡμῶν πατρίδος δάση
 ἁγιασμοῦ Σου δρόσω
 τάχος κατάσβεςον

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐξάστιχον.

Ἀγωνίας δάκρυα τοῦ Νικηφόρου
 διὰ καῦσιν, Κύριε, ἡμῶν πατρίδος
 τῶν δρυμῶν ὡς πίστωσιν τῆς μετανοίας
 δούλων Σῶν, φιλόανθρωπε, δέξαι, Παντάναξ,
 καὶ ταχὺ ἐξάρπασον τοῦ ὀλεθρίου,
 φεῦ, πυρὸς καὶ βρέμοντος Ἑλλήνων γένος.

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας

Άριθμ. Καταλ. Δ 79 / 24-8-09

Τ Ε Λ Ο Σ
Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω
Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν